

נמגיאלו, כי נפל מהל מלכדי עלייקס. ועל זה חמור יטנו' עס מהל מופול ווינפלד צין העמיס, היינו ³⁰²⁺ חלק צין העמיס, מופול נתומות כל 'געני גראן' העולה יטנו':

^{ט.} בפסוק בסוף אדרויים הקריבה חמאה (אופטישט ב כה). ידוע מלכני טיטראן ³⁰²⁺ האן האן ³⁰²⁺ ואונען. סמל"י ז"ל (נק"א אופטישט ה) חלקה חמן בית גלגוּלוֹן סימליך. ולmeno' ³⁰²⁺ כוכניש ³⁰²⁺ י'למנו' ³⁰²⁺ ג'ינוקילומטס ל"ת 'המן' עיין טס. וועל שעתה מנג' טימת' נתימות' סימט. ונגה על ידי מפלמו' כל המן, הוילו' ממנהו סימט. ונגה קליין קליין, וג'ני ג'ני לנו' מורה ג'ני בך (גיטין ט): כי רוחם גויס עמלק (גמדיין כד כ) חלק כלה און דגון ³⁰²⁺ אונען אונען. סעינפה ליטתק כנולע (מרוגס יונחן גראנט ג'יג). ועל כן יט ז"ל העמיס 'המן' מגילה ממפל 'זונת', חלק מומו' נעהה לאפקוטה. וכלהן בימלנו' במקוס חלק (מלול ד) חלק דצורה לתחס' עארט האן און און. חלפיים הי, נגד עארט חלפיים כבל כקס' כל המן, סביה גלגול פיקלה. ודוקה' מוצבע נפתלי, כי מודען חלק צין היל צנ'ן נפתלי לפ' מדר' סלג'יס (ל'יקוטי א"ס סוף מדר' פה"ג אונענאות) ו'הדר' ל"ת ר' ל'ס ³⁰²⁺ ג'ילן ³⁰²⁺ י'מת' ליט' (עירום דצ'ה מ"ג לדוש ט עמי' קמא) סונמעלה הלאק'ית והמות'.

וזהו סמפל הדיליס, רומו' על צני הדרין, מה סקלינט' ³⁰²⁺ מהלה' ³⁰²⁺ סאוח נ"ל ממקפל 'זונת' כנ"ל, מה' כחדען חלק יט עליה מהלו' היגוין קליין גאנדעיס כלה און ומוט סקליפה, כי על כן נמוך מגילה נ"ל פעםיס המן כנ"ל: ק"ן ג'ו' זאלן?

ק"ט מ' מן סמפל קלחת' יט' עני' במלח' יט'. ולמו' חמיכת' קלחת' מסקפל 'הטמי'.

ולזה' צמלהמת עמלק נמלר (אמות י ט) ומאהה הילן וחול עלו' 'להט' ³⁰²⁺ תג'ג'על' עולח' ³⁰²⁺ אופטישט'. ונמלר (אמות י ט) 'ה' שלם צעמלק צהו' אט' יט' צמילוחו. ובמליך (מכילא פ' עמלק פ"ה) חיל מל מטה' ליזאע נ' ל'כט' להט' מטמל להען 'ה' שלם, עיין טס. רומו' על זילוף' 'כט' זה' סיונה מסט יט, חלק צו' הטע' למס' גנדו', כמו שטמוכ' (אמות י ט) כי יט על כט' יט'. וזהו העולה סיגוין קלישין סקס' נתומות' בגליים, על דרכ' שטמוכ' (דנليس טג ח) לה' מתעכ' הדרומי.

וזהו (ולכיס מעמי הילץ מתידים) [וכל צלי' היליניות וכו'] מנטה'ס מה פיאודיס] כי נפל פאל מלכלי עלייס. רומו' צמפל ³⁰²⁺ פאל מלכלי עלי'ס' ³⁰²⁺ מלוטה' ³⁰²⁺ זלי' רומו' על ממקפל 'ה' ³⁰²⁺, כט' מלוטה' ³⁰²⁺ זלה' סאוח ממקפל 'ה' ³⁰²⁺. וזהו קוילד' סלהו'ז' להט' כמו' ככוונת הלחינה. ועל כן המג'ירו' לר'ס מסט. ולזה' לה' מלכלי' לרכוז' על סטום ולגעז'ט' נכו'ז' כט' לה' מלכלי' סילחן עטמו' מקודס חממיין, כמכו'אל' גאנמל' (מנילא טז). ובמליך (פלר'ס פ"ג, מסמ'ר' י ל) רומו' על כוונות לר'ס חממיין כט'.

ועל כן מלרו' חז'ל (מנומחה מז' ט) על צמלהמת עמלק, מצל' להמצע רותחת, כל חרס' טיה יה' ליגע צה' סלט' יכה, ונ' מה' ווינן הומה, עיין צמלה' ווינן. ויט' נלמו' צמלה' מלכם' ז"ל (גיטין ט): מבני כני' צל' המן לנו' מורה ג'ני' בך, חלק 'געני גראן' ³⁰²⁺ ג'ילן' ³⁰²⁺ פאל' מלכלי', כי על ידי זה

לשบท זבור

מה כו' זה פגימת הסט? וכלהה' להקצייל שלדריס, כי צס' הויה ידוע (ואר' ג' ר'ו): צלומו' על טיה' כו' יטה, כי יט' צמו'ו הומיות' 'ה'יה' צכל' מומ' יוד' צ' פעםיס, גס' הומיות' 'ה'יה', גס' הומיות' 'ה'ס' מה' צין צעלל' טמל' כו' יפגוס הסט? גס' להכין

א. כי יט' על כט' יה' (אמות י ט). מלרו' ז"ל (מנומחה מז' ט) כל' זמן צעמלק קיס' מה' הסט' צלט. כי פגס צומחות' וו. להצין מוכן שלדריס הילן צין צעלל' טמל' כו' יפגוס הסט? גס' להכין

מ"ה. הלי שכהןויות יה נרכנו 'היה יה' שכהן עכל ועתיד. וככפלן מהותיות 'וה' ממהלך מקפל 'ו'. שיינו צדרכן זה, 'זה' פערמיס 'ו' כוון זיירוף מהותיות 'זה' צהו צס 'ה' מע"ב צמאות, וכמכוול צקנאה (מה). וצטוק' צס (ה' אה ואו) על צס הקלה (וימיה מ') וצטוק' צס (ה' אה ואו) על צס הקלה (קלוֹטָה מ') ואו מה קול צזיקים, מהלך האסינה רקודת מה קמלה עמנוא גס בגלוות, ולה נעדר השגחתו יתזכיר מהמן. וגס 'זה' פערמיס 'ה' כוון זיירוף מהותיות 'זה' לרמו צהו הסיפוך מדעת עמלך. רק צס צבואה לה קל השגחתו הפס יתזכיר מהמן. וציאת ימד 'ו' 'לה' עולה לה' עס מע"ה כוון 'מענלה'. נמיה לי מגלה מרכומו על יש טה ויטה, לי ואו עיקר קוד המגלה, בגלוות נה אטגנתו יתזכיר צמו נהמלה, בסקול (לצטייס נה יט) סקמל הקטיל, לי גס נהטצע מלווכש השגחתו יתזכיר צמו.

זה חמלו ז"ל (ג"ר יט ז) ד' פמחו צמף וכו' בטמן, כמו שכתוב (הקסטר ה' יט) מה נט' הבצילה הקטיל כו'. לי 'ה' עולה 'עפּגע', וכלהל נטלונט ובמ' במקו' בטגע, נמייד 'ה' עס 'ה' עולה 'עפּגע' עולה 'קוץ' כמקפל 'טמן' חמילו (ה' מה' ז' נט' ז' נט' דעמו הראשה כנ"ל).

והנה חימל כמקפלים (מלדים פ"ה מזוז נ"מ המלויות נל"ט ח' ז) מהלך השם היויך עולה מל"ג' במחצון כוה, ה' פערמיס 'ה' כוון 'ה', ה' פערמיס 'ה' כוון 'ה' ק'. ומלך כה' 'ה' פערמיס 'ה' עולה 'ה', כ' פערמיס 'ה' עולה 'ה', כ' מלך עולה 'ה', כ' כל עולה 'ה'. וכן כוון כה' מהותיות 'זה' צדרכן יהה, 'ה' פערמיס 'ה' כוון כה' טפיש, 'ה' פערמיס צאניטס כוון ק' פ', 'ה' פערמיס 'ה' כוון צאניטס, 'ה' פערמיס צאניטס כוון ק' פ', 'ה' פערמיס 'ה' כוון צאניטס כוון ק' פ', ומיד ק' פ' עס ק' כ' כוון צ'ג', וזיירוף מה'ג' כוון מהל'ג', רומו על חלקי הרוגעים צ'ץ כל צעה.

והנה נדרכו נטהל עמלך פגס מהותיות וה, על כן 'מלך עטנאל' עולה צ'ג'ן מקפל ק' פ' וק'ג', צס הנוגעים מהותיות וה כנ"ל. ידוע מהלך על העמיד, וממשמש כמו מהותיות יהה על דרכן (גיהנום ה' ג) כי היה. ומלך כה' 'ה' פערמיס 'ה' כוון מהותיות 'זה', 'ה' כל 'ה' יהה צעה עולה

כמכוול כמקפלים (פלמים עעל ד פ"ג). וילוע (יל'ג') אטומיג'ו (ט'ג') מצל' יט צני מיינ' הפיקולקוט בעולס, ^❶ כת למם צהומרים מהלך העולס קלמן. ולפעה סיה למיזמו זזה, כמו צהומל (אטומות ה' ז) מי ד' כו', צלה צהומין כלל צמוייחות הפס צהומ קלמן. ^❷ כת פ' צהומרים מהלך עוז ד' מת פ'הן, וכלהל צלה העולס זה עוז המת כל שטחגומיו למתכני השגמים, ומכל השגחתו מטהנטגות העולס זהה מלילא. וזה טימתו לעמו הנטזותם צל עמלך ימ"ט. ועל כן צעת צהומרו ישלמל (אט' ז) 'ה' יט ד' בקלצנו לה' אין', ונפלו צמקפוקות כללו לה השגחתו נה נפקחת גס עתה, על כן מיל (אט' ח) "ויכה עמלך".

נמצא מהלך צבאיות יהה, גס עמלך הלהמן זזה,
ווגש צבאיות יהה היה מלהמן צבאיות געלן
הulos יהה נטג' ד' לנדו (עפ' יציעא ז' ה'). **הכל**
צבאיות יהה קיינו צבעת קויום העולס זהה קין
מלהמן צהומתו יתזכיר צמו; וולומר כי בכל נמקל
הן הטבע מלילא. וזה צפנס מהותיות זה, קיינו
צה' נרמו צבאים מהותיות זה רק מהותיות יה, כי
מהותיות יה ויהה נוכל לרמו צשי מהותיות יה,
צבאים נכל יה ויהה צכפל סיוד וגס טה ז'
פעמים כנ"ל. **הכל מהותיות יהו קיינו נרמו צבאים**,
ולמת עס מהותיות זה. וזה ציקל צפינן (ויל' פ'
וכו ד' האט' ה' דמי) צבאים עמות עמלך להמתה,
קיינו על ידי יהה זהה ק' יהה צהס צלט קדר ומיניס.
וכן מזוולר צמלה (אט'ר ד' יט) צמפלמו צל עמלך
היהו הול' צבאים עמותה, צנוממר (יציעא זג ז' ג') ג'
פעמים עטה יט'ג. וויאו נומם (ווצעהו ה' נטועה)
ווצעהה צלט צעומת.

והנה צכפל צבאייה מהותיות יהה, קיינו צכפלין
'ה' פערמיס 'ה', 'ה' פערמיס 'ה' מהלך 'מה'.
מיה' נטהלה צל 'ה' פערמיס 'ה' מהלך 'מה'.
קיינו צדרכן זה, 'ה' פערמיס 'ה' כוון מהותיות 'ה'י'
צמאלך על העמיד, וממשמש כמו מהותיות יהה על
דרכן (גיהנום ה' ג) כי היה. ומלך כה' 'ה' פערמיס
'ה' כוון מהותיות 'זה', 'ה' כל 'ה' יהה צעה

שנאל. ויהי מלך הוא"ג (רכ"י נלהקיות טו טז) מלמד שעתה מלך מזונגה. מהנס לכתינות חכמתה לה זכי עליין. חכל הצלחת וכח לכתינות החקמתה שפה של גנוש מכתינות עולש המזונגה. וזה בענין הנאל יתנו הנטומיכט מלך חייני הצלחת, כיינו צוכה לעצות מזונגה. חכל ויהק מה הצלחת ומולך מהמו בכל מרך נגען, כי היילך דמליך יטראן ממלאים (ג"ג קמ"ה), כיינו צוכה לכתינות חכמתה. וזה מכילו כיימי לאבער, חכל גס מקודש כי בעל מזונגה, חך לה וכח לכתינות חכמתה, רק לכתינות עדר הנאל, שחוות מזונגה. חכל עמה כבצח לקבצ'ה הטעלה, חי ועכטיו ביזט, [כך] נקלחת החקמתה כמו צכחות (ק"ל ט' יג) וימלון החקמתה מן המקומות, צבוי עכטיו להצטם:

החקמתה צקלה צאס יטראן:

טו. או יאמר עתה ידעת כי גדול ד', ופיילט"י ז"ל מכילו כיימי לאבער, ועכטיו ביזט. ולחוינה קאָס הא כי מילו מדוע כי כומל לעצולה זלה. ועיין כל"ה מזורמי ז"ל. ונילאה כהצ'ר ביזלנו צמוקס חמל נזה אריה מלך זטס צטס, ונמקל ט' טז) כל זמן צעמלק קיס חיין צטס צטס, ונמקל חיון זשה, כיימו צטטן ערוץ מלחמת חייס סימן כי, ישיה, כמזחא צצלאן ערוץ מלחמת חייס סימן כי, עי"ש צמנן הצלחת (ס"ק ט). ויחס כן צהטמל חיונות זשה, חיינו צנמיה סואה, רק נלמעו כי ויטיה צצלאן חיונות יטה, חכל' זשה, חיין צהטמלה נטהמיה.

וזאת כי מהלך קהילוקות צל עמלק, נטהמיה כי טה לערן צפנול צבונת עטצע, וגס יטה לאועל, חכל עמה צמן זשה עזג ד' חת טהו. מלייה צדרך בטצעו הכל, חיין מאניגט חלייה צלן. כי זה דרכס קמל זמו. ועל זה חמלו זל' צנמאל יושה. וזה (צ"ר ט' ו' חיין ועמה חיל' מזונגה, כי עיקרה קמזה נטהמיה נטהמיה הומן כי גס עמה נה קל הנטגט, וכל תומניש טויס. ועל כן צהטמלו יטראן סיט ד' בקרצנו הא חיין, וגס סמא נפלו קהמ צראט טעות קפקק זוה, על כן מיד יונט ערל העמלק.

מצונח על מומלחות הטעלה, חיללה וסינס וכטז ולצעיס בטעלס. חמנס על ידי לימוד סטמוליה קאַלוצ'ה זו הולירית מודיעעת לייח מזוממיין, מלחיימל נזואר הקלוות (ג' גט). וצעומקן צטמוליה וקפלרי ילהיס ג' מזונגה עט מועלן על האלט עזולדת פקודת, ועל כמה נלייך לאשתות מזונגה על כל דצלי מומלחות.

ולזה כהצ'ר נה יתלו למאל מכילו כיימי לאבער, כיינו עד עמה כיימי מכיל מה רקע"ה ועצות מצוגה כהצ'ר ליזה עזילה ממולה ר"ג, חמנס ועכטיו ביזט, כיינו עצה מודע לי חצ'ר עט כל קמומרות נלייך לאשתות מזונגה, וזה כוימתה הערלה לאטן מומלחות סטמוליה כנוודע (מויה נזוליס ח"ג פמ"ט) על כן מה עליינו:

יג. או יאמר כי מלך חוממות פטולס צהין עטסן מזונגה רק צצ'ה עלייס לורות לכות, כמו פלעה טהמל (ע' ט) ד' פלידיק וחני ועמי הרשיט. כמו כן השער נינה להצ'ר צנגזר עלייס לאטפוך עלייס חי' וטימה, זו הס קרוינ' מצוגה (ויה ג'), חכל צטיט נאס ר' טוב זו מצעימין כלפי מעלה, והוילין צטיליות נטס. חכל לה כן דרכ' הטעלה, רק הדריך על ידי ימלון חי' רוחה עצדות דרכ' חצ'ר צמלה נטראן צמדצ'ר צלי' ימלו ורלה כל קמזהה צבינהה ליטראן צמדצ'ר צלי' צוס להגה, ועס כל זה כי דליקס גדוילס דול דיעה, על כן למאל מכילו כיימי לאבער, על עטה כיימי מכילו כהצ'ר צפנ עבדה וועס ווילא ר"ג, זו כיימי מוחר נטהמיה לפינוי, חכל עכטיו ביזט, חי' רוחה עצדות דרכ' חצ'ר הדריך מזון ימלון קטונגה יט לאטן צב"ה צטז'ה צלימה נטהמיה:

המיימת בעזול צבוד צמו:

יד. או יאמר על דרך הבהיר (יאזע עד ג-ג) בענין הסאל יטנו הנטומיכט מעולס מלך חייני הצלחת כי. ויהק מה נזיכס מה הצלחת כי וולך מהו צכל חצ'ן נגען. כי ידוע (ויל ג' גט). חצ'ר ערל הנאל נקלח ערל עולס המזונגה צמיגט למזות

אתכם על בנפי נשרים (יט 7). הנה ידוע חסר כל עליות ניילין קליין ונכמום יטלהן כו' על ידי כס מקודש כל מ"ב, כנודע מפקוק (ה' יג) כמה גדול וכייד חזקה, חסר 'כמ' יד' כו' מ"ב. כס זה נוצע ממוקור כס קוויה ג"ה, חסר כס פשטוט יש צו ל' חומות, וצמיליין י"ד חומות, וצמליין דמיilio כ"ה, וכמו 'כמ' יד'. וס לרמו ען לי מוקול כס מ"ב כו' כס קוויה, על כן מ"ב פעמים 'קוויה' עולה חנוך ג"ב, וכמו 'ירוף' ג"ה. וזה נקרא מ"ר חנוך יטלהן כס חנוך ג"ה, כי על ידי כס מ"ב נחנכו וייחדו ממנה י"ל מרים ונתנו חל הקדושה. וזה (יג מה) יהנו כל 'ונחות' קוויה. וזה 'המס לריחס' עולה במקפל מ"ב פעמים 'קוויה', ועל ידי זה וארון התכס על בנפי נאריס, ובתנו למעלה בונחים עליות עולמות על ידי כס זה.

ובמו כן בעניין הימילת הקדיש להלך בונפה, שנקן לאועלות לה בת נשמה כ eros במעולם, נרמו כס מ"ב. כנודע (פלע"ה שער הקדיש פ"ה) חסר יתגדל וימתקדש אמיה רגלה, כס ל' מינות, נגדל ל' חומות קוויה. וכן מיצת בעלמה עד מתחיה, י' מינות נגד קוויה במיוחו. וכן יהן צמיה רגלה עד דהמירות בעלמה, כ"ה מינות, נגד מילוי דמיilio. ויוציא (אל"ה קולה בונח פ' דרכא מורה חול) הגדל בז' נחות גריס לבנות יטלהן, חסר הגריס כס מחת בונפי בנטינה, חנוך נחות יטלהן על בנפי נאריס דייקן, סיינו על בונפי בנטינה. וככל ען ידי כס מ"ב ברכמו בניתה 'המס לריחס' כנ"ל, טהו מkapler מ"ב פעמים 'קוויה'.

והנה בנטילין צל להט ובנטילין צל י"ט צבasset מ"ב פעמים קוויה, על כן קיו נוילין סמלמה בנות מנות תפילין, כמו שדרשו ח"ל (פוג' נליינו חמ' נמדני נג' וניל"ה' ח' ח' פלן ס' טו) טרף ורועל ח' קדר, כי ען ידי בונחת הנילין קליטין רימה סמגנום סמלמה. וכמו על ידי כס מ"ב כנ"ל. על כן נטו מיכף בניתה מיליס

וזהו עתה ידעתי כי גדור ל', סיינו כס עתה צופע באנטמו. ומכללו כיימי לטענאל, כי עד עתה סיימי מלילו בונחinet עגאל, חנוך גם בונחים קואה, חסר כס עכטיו כו' בנטגמו. וזה ועכטיו ביזמתה, סיינו להכין חמל כס עכטיו הכל כו' מכחו, זהה כו' ימלון ומעלת, ולט כיימי זוכת לו' המעלת, עד בונחמי למקומ מחת בונפי בנטינה, כי זוכ עיקל הגדל בז' יטלהן לוחמות בעולס:

זו. כי יהיה להם דבר בא אליו ושפטתי בין איש ובין רעה והודעתה את חוקי אלחים ואת תורה (ימ טז). י"ט לדחק מה שנגמר בלבון ימ"ד כה חלי, חלום כיון לכמיכ' יקיה כס דצל וטפטמי בז' חי' וצין לעהו, מסרתו לכטוב בז' חי' כל מטה פיה כל קדול, סקלר צני זני מדים היה לה' חי' רג' ודין ודכיס, ולהן מדים רוחה מוכ' לעצמו, ומלרכ' לדמה לו' כל מkos צרומה במלחא ספל ופומק חסר חמו הבדק. זהה כו' ממנה תלמיד צלום בז' לתsuma, וטילר מסמה מה עיני' חיללה. חנוך כטולמד לתsuma, והוא הדריך הולירית מודיעעת ליה מונחים כליה מה צוואר הקדושים (ג' גג), וממיילם עוזה צלום עט לעהו.

זהו כי יקיה לה' דצל, הוא צה' חלי, סיינו הטילו טהני' צה' לך לך מה מנטצעי דיים, הוא כס כו' מפטמי צינו וצין לעהו, וכמו ממנה וסודעמי מה מקי' חלטיים, סיינו טהני' חומל לפניו דצל' מוקל וירלה' עמוק בענשות, חסר ממילוי על ידי זה מפטפס' במעשי'ך ולט עצמו נכף חוגה. ולפעמים הולך לפניות משורה קדין, ועל ידי זה עוזה ממילוי צלום עט חי'ו. ולט מתנו צלום עט חי'ו. וזה לפנ' ימלו' מדוע הו' יוצץ לנכדו, ען כי זה הכל חי' נמל, רק מטה ידע בעצמו ובנפשו צ'צ' לו' כה כה, לומל ברכיס מהו' במנך וילחת ל' עד צנימת נג' האנטיס, וטינס ממוקים עטמס' נכלוס, וכל מה נגע נגד חי'ו, ומוחタル נגדו, וגעשה צלום צייקס:

ז. אתם ראייתם אשר עשיתם למצרים ואשא

כל "עכציו" כו' מה שנמוקף בעם כבבנ' למשה כבנו, שמיל הקי' כהוה. ולכן ממל' עמה ידעתי, כיינו בעמה, בנהינה כל עמה, שבקצ'ה מטעים על התהווים כהוה וה נמוקף עמה. ויל' לדין נמוקף חות' ו' צימלו, כי עיקל הסירה כי כהווקפת חות' ו', לשינוי שבקצ'ה כו' מלך כהוה.

ויש לומל כדורי הטהרי נועם נחינה החרת, כי עמלק מקטיל הסירה, כיינו שמעככ וממקטיל שיחוצ'ה מהלט על הסירה. כי נהר מלמו ח'ל' (צליר כ"ה ו') חי' ועתה הלאה השון מצונ'ה, ופי' תלמידי הצעץ'ן, כי הכוונה כו' כי עיקל המפליע לתשועה כו' מה שטהודס ממחיל לחשוצ'ה על העדר צלו, וכל מה שעדר עלי' עד סיום, ושיכר מזיכרו עד כמה כו' עשה לה' טו', ואקסה לו לשוע ממנה כו', וזה מתייח'ו ידי יהוז' ותינו יכול נזוע לידי מצונ'ה, וכן חמאתה שטהודס חזוצ' על העטיל ועל הומן הטהור שפהה לריך קנט'ן על עזמו לטמי' מעשי' ולמנוע עזמו מלעשות רע, וזה ג'כ' מפיחו מלעשות מצונ'ה כלהוי. ולכן מהלט כזרועה לנשות מצונ'ה לריך מה' עט'ו "עתה", על חומו הרגע שפהה עומד העציו, ועל חומו הרגע טרי כו' יודע עזמו כי חי' לו דבר חמר לנשות רק עלי' לשוע נזועה ימ'. ובכלל הכל החייב כל מהלט, טרי עיקל שמעככ כו' מה שחי' מהלט חזוצ' על כ"עט'ה, כי בעט'ה חסר מהלט חזוצ' מה לנשות עטה, טרי יודע כי עטה חי' לו דבר חמר לנשות, רק לר'ן הצעץ'ן, לנמוד הוא העסוק במאו. יש לומל על זה מצל פצוע, חס מהלט עומד לנקי' בעוד ממס' דקוט',

כל עמלק, כי עמלק חומר צוחה חמת לי' כ' מילך כל' עז'ה, וגם כי' מלך הכל' כהוה מלך כהוה על זה הס מנוגדים צחיטם הסמלגה כפילה, כי חומלים צמ'ו הקי' כה' סילק האגממו צמחתו כהוה, וזה כו' הכוונה כי עמלק מקטיל ה-ה' צבב'ס האי'ה. וכמו'כ ייל' גס כבבנה ח'ל' שחלמו חי' סכמיה אלס, כי עניין הכם' הוה, כי חממותו הס מלכזה לאכינה, ועמלק מלמית זלה, ותינו רואה צימגלה צעולם כי כל מעשה חממותו הס מלכזה לאכינה.

ויש להוקיף על דצ'יו רמו נפלת, כי מלך נ' מלך כי' מלך עולה צגימטריה מציז'ת, כי צחתגולות מציהם לדקינו צה' יממה צמו כל' עמלק, ויה' כי' מלך וסמו מלך, וימגה'ה לעין כל' כי' מלך על כל' המלך. ובנה' כה' מלך מ' מלך, והוא עולה צגימטריה צעטל'ק', וזה מלמה'ה כי' מלך צעמלק'ם מכם'ה הסירה, ומודה רק לך' מלך כי' מלך. ויש לרמז עוד, וכי' פ' נ' קלבנו חס חי'ן, מיד ייד' עמלק', צקל'גנו עולה צגימטריה אן'ת, כי'נו שטהודס על עין חמגולות כי' צה'ה, פ' נ' קלבנו עכציו, וזה כלמו צגימטריא' כל' קלבנו. שמי' צה'ה' להס ספיקות על חמגולות הסוי'ה' כי' צה'ה, וזה כו' בגולס כל' עמלק.

ועל פי דכליים היה ממץ' הטהרי נועם לפrect דכלי טה'ר, דיטלו על שכב' להתג'יל, כי' מליל הקי' כה' נחינה' לאעדר, ולה' בכיל כי הקי' כה' כו' צה'ה, ולכן כי' כומל לע'ו. "ועכציו ציומל", כי'נו בנהינה

והלֹבָב

מעליך, "וְהִמְלֵט סְטָן מַלְפִנֵּנוּ וּמַלְמְלָנוּ", כיינו זכה הצען שגוי להפריע להלדים ע"י שיחצ'ות "מלפנינו", ליהינו על כל מה שעובד יענול עליו, חזונותם של העם, וכן השען רואה שיחצ'ות מהמלחנו, שיחצ'ות על כל מה שענול עליו, וועל זה ממפלליות ש"ה" ציכולתיו למחצ'ות עליון. כמי שזאת הלחם בעמלך מלך, על שהוא. כמו שזאת הלחם בעמלך מלך מלך כל מחצ'ותם בס' למחצ'ות על ה"מלך", ומפליע למחצ'ות על הסוא, וזה מלוומו ומה שעמלהן ממלך על חומיות ו"ה" כל בס' הו"ה, כיינו מיל' עזוזת ההלדים על רגען עליון נמיין צו. רגען פותח מהצ'ות על הרגע שפה נוקורה זו. רגען פותח מהצ'ות על רגען כלהימת גוים בעמלך כלהימת קםפליס, כי מה מלך עליון מהצ'ות עליון נוקורה זו. רגען פותח מהצ'ות על רגען סוא.

וככל מוכן, הלי טצע ההלדים הוו שמה צעומד נגוע מפליע לו כבל עכשו מללמוד, כי מצונחות כל העמל מפליעים לו, חע"פ שמיין טעם לדצל. וכן הוו כל לדצל, הס ימצ'ות רק על הרגע סוא, זו לדצל זה ימנע ממענו לעצמות לדצלים נגד לרן הבלתי יתברך. קיוס הוו יומת דשיגונט כל הLATI MAKHLAKA זי"ע, והמלך פעם על הפקוק צמחיים (ז"ה) כ') "וְעַל רְגָעֵי מֶלֶךְ לְדָבֵר מִלְמֹות ימְצֹוֹן", להיינו על הרגע סוא עומד צו, זה הרגע טריך מהצ'ות רק מה לעצמות בחרומו הרגע, יויתל מווה אין עליון מהצ'ות צמכו, צמכו לעצמות כן, לדברי מלימות ימצ'וון.

ויש לנו זה במלחת ההלדים כל יום צמפתה

פרשת משפטיים

ובמספר כל מולה מלך הגל"מ הרא"ל צ"ל כהוון נפלת, לczמוכל ע"מו פקק הרכמץ (צפיק הי' מכם עבדים כל"ה) לדחס חי' לו כמה לפניהם היה ע"מו מוחל למכור היה ע"מו, רק לאירוע ממון היה ליטן לטעל חותה קובל, יעוז. לכן בפעם הלאזונה היה נרען לחויל מכר היה ע"מו בעזול לעזון ביטו, אך בפעם ס'ו, לי' לו כמך מקומו, דה' פלטן היה מטה וחתמו וחתם ציוויל, ומקול למכור היה ע"מו, לכן ירען.

אבל צמכו זית לין בפעם הי' היה נרען לכטיב (מאנ'ו) "ה' יכוו לגנט לי יגנו' ע"מו מהTEL צכבר נגמר שאם צוים.

בתיב "וְלֹא מְדוּנוּ הַמְּלֵעָן" במלילת הוו כמכליתה כוונת כלצ"י, "חוון" שצמעה על הרכז קני נ' מגנו' ובל' וגנב תלען, ובמוכל ע"מו חזון צצמעה כי ל' צני יטלהן עבדים, וכנה מdon לע"מו תלען, ובכךו המלפלשים נמה חי' נרען צפעס הלאזונה כצמכל ע"מו היה כצגנש, ולמה ממתין על שחומל מהצמי היה חדוני, ועוד קאה ללבולה הטעס אן "כי ל' צני יטלהן עבדים" קני לאניאס, ועוד יומת כי צמכלושו צ"ל, הלי עכשו כצענד כבל שאן צnis כבל חי' ציכום כלג'גינה, והיינו הלאם כמוכל ע"מו מהTEL צכבר נגמר שאם צוים.